

[Glønsgård.]

en ændring ikke behøves. Men hvis det viser sig, at vi ikke kan komme igennem ad denne vej, så vil kristeligt folkeparti medvirke til dette lovforslags gennemførelse, måske med mindre ændringer og præciseringer, men vi vil gerne medvirke til det.“

Det var kristeligt folkepartis ord, dengang vi diskuterede en straffelovsændring med hensyn til borgernes frie adgang til og fra deres arbejde. Hvis kristeligt folkeparti nu vil stå ved de ord, som partiets formand udtalte den 30. oktober 1975, så skulle det glæde os.

Fru Grethe Philip sagde, at det ikke var det rette sted at diskutere disse problemer på, det var ikke den rette tid. Så vil jeg gerne spørge, ikke fru Grethe Philip, for fru Grethe Philip har ikke udtalt sig om disse arbejdskonflikter før, men to andre medlemmer af det radikale venstre, i særdeleshed ét, hr. Gudme, hvor er hr. Gudme i denne sag? hr. Gudme, som i radioavisen sagde: hvis ikke vi kan gøre andet, så kan vi i hvert tilfælde ændre straffeloven, således at folk har fri adgang til og fra deres arbejde. Hvor er hr. Gudme i denne sag, der vil undlade at stemme? Er det at tage stilling til noget, som man forlods har givet sit fulde tilsagn til?

Jeg vil også gerne have lov til at hænge mig en lille smule i den partipolitiske ordfører, hr. Hilmar Baunsgaard. Hr. Hilmar Baunsgaard skriver i sin fremsættelsestale af den 4. februar 1976 til forslag til folketingsbeslutning om forbud mod arbejdsstandsninger:

„Idet jeg henviser til forslaget og dets bemærkninger, henstiller jeg til folketinget, at dette beslutningsforslag færdiggøres i så god tid, at regeringen får rimelig frist til at udarbejde det endelige lovforslag inden 1. november 1976, som er den i dette forslag fastsatte tidsfrist.“

Dette forslag behandlede vi den 24. marts 1976. Det er ikke så lang tid siden, at hr. Hilmar Baunsgaard ikke kan erindre det. Hr. Hilmar Baunsgaard sagde under denne debat — jeg citerer fra sp. 7604:

„Så har jeg i og for sig kun som en yderligere understregning af, hvor alvorligt man skal tage dem, der nu står op og taler om den hellige strejkeret som det vigtigste her i samfundet. . .“

Forinden sagde hr. Hilmar Baunsgaard:

„Men når vi har fremsat forslaget, er det, fordi vi, hvis dette ikke i løbet af sommeren fører til et resultat, ikke kan acceptere, at vi går uforandret videre.“

Og nu ønsker det radikale venstre at undlade at stemme om dette forslag. Er det en ny holdning hos det radikale venstre? Kan vi forvente, at fru Grethe Philip, næste gang fru Grethe Philip får ordet, trækker forslaget fra det radikale venstre tilbage? Det er klart citeret fra centrum-demokraternes side, at det, man ønsker, er borgernes frie adgang til og fra deres arbejde, men det kan det radikale venstre ikke støtte. Nej, hvorfor ikke? Fordi statsministeren har sagt, at statsministeren ikke ønsker at gennemføre det. Det er da klart. Så lad os få frem, at man altså ikke ønsker regeringen i mindretal på dette punkt.

Det skulle glæde mig, om vi i denne sag også kunne undvære det radikale venstre og nøjes med kristeligt folkeparti som tilhænger af forslaget.

(Kort bemærkning).

Grethe Philip (RV):

Til hr. Glønsgård kan jeg kun oplyse, at vi ikke agter at trække noget tilbage af det, jeg har sagt heroppefra som ordfører. Vi mener stadig, at det er en meget uheldig fremgangsmåde, der er brugt, og vi ønsker at bevare de arbejdsregler, vi har herinde i folketinget. Vi mener, at de har fungeret godt, og vi ønsker ikke, at de skal brydes.

Ninn-Hansen (KF):

En enkelt bemærkning om hr. Brusvangs dagsordensforslag. Justitsministeren mente, at fremgangsmåden er usædvanlig. Det er den også og vel heller ikke i almindelighed særlig anbefalelsesværdig. Men justitsministeren kan jo vanskeligt bebrejde andre partier, at de fremsætter dagsordensforslag, når hans egen politiske ordfører ganske overflødig indfører dagsordenskrigen her under denne debat. Og i modsætning til den sag, hvorom hr. Kjeld Olesen fremsatte en dagsorden, så er spørgsmålet om blokader og retten til at færdes frit jo ganske uafklaret. Når jeg anbefaler at stemme for den, så er det ikke for at sige, at justitsministeren har været mindre forhandlingsvillig — det ville være forkert — men der er partifæller til